

pade brez njegove svete volje niti ne vrabec raz strehe.

Ti, ki si srečen ob prihodu novega leta, uživaj srečo, a uživaj jo zmerno, ti, ki si žalosten in nesrečen, pomisli, da vedno za dežom mora priti solnce! Tolaži se, znabiti pa bode v novem letu boljše, ne obupaj, zakaj, kjer je sila najhujša, tam je božja pomoč najbližnja!

Ti, ki spolnuješ svoje dolžnosti, skleni, da bodeš v novem letu še živel bolj popolnoma, ti pa, ki si zgrešil iz prave poti, sedaj, sedaj ob začetku novega leta ti je dana priložnost, kreniti na drugo pot. Nikakor še ni prepozno, trdno skleni v prihodnjem letu drugače živeti in Bog bo podpiral tvoj sklep!

Da pa se bodejo tvoje želje uresničile, da se ti bodejo upi in nade izpolnili v tvoj prid, daj pri slovesu starega leta tudi slovo vsaki strasti, daj slovo sovraštvu, daj slovo mržnji, do tvojega bližnjega.

Bodi nam pozdraljeno novo leto, pozdravljeni novi upi, pozdravljene nove nade!

Novo življenje hočemo pričeti, spolniti se hočemo, tako, da bode leto 1905 leto napredka, da bomo šli naprej, a ne nazaj!

In ravno sedaj, ko sklepamo na pragu novega leta nove načrte za življenje v tem letu, ravno sedaj si hočemo postaviti tudi novo geslo in to se naj glasi: Vse za resnico, vse za napredek, vse za duševno prostost!

Radi tega naj bode zakopana z minulim starim letom vsa zaslepljenost, zakopana tema, ki jo hočejo vzdrževati nekaterniki!

Potem še le, na tej zdravi podlagi nam je pričakovati, da bode leto 1905 leto napredka, a ne leto nazadnjaštva.

Naš list začinja s tem letom svojo še sto leto. Našim bralcem je znano, koliko napadov, koliko obrekovanja, je moral prestati v preteklem letu, v letu, v katerem se je zdelo našim nasprotnikom že vsako orožje proti nam dovoljeno. Cerkve, prižnice, pridige, spovednice, vse se je zlorabljal proti nam, v najnovejšem času privlekli so nasprotniki celo vislice in šnopsarije — a kaj radi jim vse odpustimo, ker vemo, da ne vejo, kar delajo! Kakor smo se do sedaj vedno in vedno poganjali za resnico, za napredek, za duševno prostost, tako sklenemo mi sedaj ob začetku novega leta, da bomo v bodoče za te svetinje še več žrtvovali, a Vas pa, dragi somišljeniki prosimo, da nas podpirate, da sodelujete z nami, potem šele nam je upati, da ne bomo ne mi in ne vi trpeli v prihodnjem letu toliko pod uplivom laži, nesramnega obrekovanja nekaterih takozvanih dušnih pastirjev in prvakov!

Nekaterih pišemo, ker dobro vemo, da nas ne obrekujejo vsi duhovniki, ne, hvala, Bogu lepo število duhovnikov nas čišla, ker je uvidelo, da mi trebimo ljuliko iz pšenice, ker je uvidelo, da napadamo tu in tam samo take „dušne“ pastirje, ki si to zaslužijo. Katoliškemu duhovništvu je treba zdravnika,

treba je zdravnikovega noža, da izreže njegove smrdeče in gniloče rane. Kdor izpušča svojo jezo nad nožem, ki rane trebi, ta je neumen ali pa hudoben!

In uverjeni smo, dragi nam somišljeniki, prepričani, da se še nas bode v novem letu ožje oklenili, kakor do sedaj in zato zremo brez strahu v leto 1905, naj prinese, kar hoče!

Kdor si je svest, da je imel vedno tako čiste namene, vedno tako lepi cilj, kakor mi, temu se zares ni treba ničesar bati, dokler še živi tisočero in tisočero štajerskih, koroških in kranjskih poštenjakov, katerim je ljubša resnica, ljubša prostost, kakor pa zahrbtno obrekovanje zahrbtnih izkoriščevalcev njihovega lastnega rodu!

Toraj pa pridi novo leto, mi te prav srčno pozdravljamo, želeč da bi bilo za vse tiste, ki želijo napredek in resnico prav srečno!

Bodite pozdravljeni napredek, resnica in duševna prostost, in pod tem geslom, v tem duhu Vam kličemo in želimo iz dna naših src: „Veselo novo leto!“

Finančni položaj štajerske dežele.

(Nekaj iz deželnega zbora).

Zadnji dan pred zaključenjem deželnega zbora se je dovolila v tajni seji pogodba, katero je sklenil poročevalec finančnih zadev deželnega odbora dr. pl. Derschatta z banko „Union“ v Dunaju. V tej pogodbi se je zavezala banka „Union“ izplačati štajerski deželi posojilo, ki se je v seji deželnega zbora dne 6. novembra 1904 dovolilo in ki znaša 12 milijonov kron. Glede tega posojila se je omenjena banka zavezala izplačati je v zneskih po 10 tisoč, dva tisoč, tisoč in sto kron in sicer po kurzu, kateri se je povspel tokrat do 99·10 kron. Pomen te pogodbe se ni vsled zaključenja deželnega odbora jemal v toliki meri od javnosti v poštev, kakor je to zaslužil, seveda pa so celo stvar klerikalni in prvaški listi zamolčali tudi radi tega, ker se je ta za štajersko tako važna in zares jako ugodna pogodba posrečila nemškemu deželnemu poslancu in udo štajerskega deželnega odbora.

Kredit kake države, dežele ali kakega mesta odvisen je na eni strani od finančnih pripomočkov na drugi strani od finančne uprave prosilca posojila in ta kredit se spozna najložje po visočini dovoljenega takozvanega kurza. Med tem ko so se dovolila do sedaj skoraj vsa državna posojila in posojila mest po kurzu globoko pod stotino, doseglo se je posojilo štajerske dežele po kurzu 99·10 kron.

Nadalje se je zavezala banka „Union“ da bode vse tiste vsote, katerih naša dežela ne potrebuje takoj — potrebovala bode namreč v letu 1905 okroglih 5 milijonov kron, v letu 1906 samo 4, 1907 tudi 4 in ostanek še le v letu 1908 — obrestovala z ravno tako visokimi obrestmi, kakor jih je treba

plačati deželi za posojilo. Pri tej pogodbi se je zavezala plačati banka za 99.10 kron tistega denarja, ki se bode rabil pozneje, na leto 4 krone na obrestih ravno tako, kakor mora plačati dežela za 99.10 kron posojila za leto dni 4 krone. Potem takem ne zgubi dežela za vsote, ki jih bode rabila pozneje, niti ne vinarja na obrestih. Radi tega smemo imenovati sklenjeno navedeno pogodbo za deželo jako ugodno.

Ta pogodba je zopet dokazala, da ima štajerska dežela v finančnih krogih veliki kredit in da je deželni odbornik dr. Julius pl. Derschatta ne le izvrsten politik, temveč tudi izvanredno zmožen upravitelj deželnih financ. Dokler bodejo sedeli na odločnem mestu deželnega gospodarstva taki možje se nam ni treba bati za bodočnost našega lepega, zelenega Štajerja.

Vojska med Rusi in Japonci.

V Mandžuriji

ni bilo v zadnjem času nobenih večjih spopadov in jih bržčas pred spomladjo tudi ne bode. Nasprotnika si stojita čisto blizu nasproti in sta se oba zakopala v zemljo. Vojaki bivajo v podzemeljskih luknjah.

Port Artur.

Junak Stössel še vedno hrabro brani svojo trdnjavo in te se ne bodejo najbrž mogli tako hitro polastiti Japonci, ker še do sedaj niso dobili nobene glavne utrdbe razven važnega 203 meterskega griča v roke. Iz tega griča so obstreljevali Japonci vojne ruske ladje v pristanišču. Vse ruske ladje pred Port Arturjem so bile vsled tega obstreljevanja tako poškodovane, da se jih je večina potopila. Za rabo ni nobena več. Ponosna ruska eskadra je toraj pokončana. Ko to pišemo se pripravljajo Japonci zopet na novi občni naskok na Port Artur, ker hočejo na vsak način imeti trdnjavo prej v svoji oblasti, ko bode prišlo baltiško brodovje na bojišče.

Ruske tatvine.

V ruski armadi so zopet prišli velikanskim golufijam in tatvinam, povzročenim od višjih ruskih oficirjev, na sled. Neki major piše, da se v ruski armadi krade od generaljev dol do prostakov, tako da je groza. Kdor noče držati z tati za tega se kmalu od njih poskrbi, da molči za — vselej.

Slika iz boja.

Neki posel poroča o nedavnem napadu Japoncev na utrdbe Itešan in Bordi sledeče: Pred utrdbo Bordi skopali so Rusi 600 sežnjev dolg in 300 sežnjev širok jarek. V jarku je bilo položeno mnogo suhljadi in slame in vse polito z oljem. Ko so Japonci utrdbo napadli in bili ravno v teh jarkih, zažgali so Rusi suhljad in slamo. Pri tem so zgoreli celi bataljoni Japoncev popolnoma. Ogenj je trajal eno noč in en dan. V prihodnji noči so Japonci zopet napadli to utrdbo in so se skrivali pri tem napadu za

lesene ščite. Konečno so vzeli Japonci to utrdbo in kakor besni naskočili rusko posadko. Ta se je udala in Japonci so dobili 150 jetnikov in več kanonov.

Obsojeni!

(Ljudski shod v Mariboru.)

Zares ljudska sodba se je vršila dne 18. t. m. v Mariboru v prostorih gospoda Götza, sodilo se je o slovenskih deželnozborskih poslancih in njihovem brezvestnem postopanju v zadnjem deželnem zboru, o njihovi obstrukciji. Ljudski shod je bil obiskovan od več kakor tisoč zborovalcev iz vseh krajev Spodnjega Štajerja. Dobro vedoč, da bodejo razvpile klerikalne cunje ta shod, kakor da bi ga bili mi povzročili, ga v našem listu niti naznanili nismo, a vendar so vpile klerikalne mariborske cunje, da bodejo prišli na ta shod sami nemčurji, sami „šnop-sarji“ Štajerčevi. Na drugi strani zopet so trdile, da še si niti „Štajerc“ ni upal agitirati za ta shod, ker se je bal, da bode za njegovo stranko to veliki poraz. Ne da bi bili le ganili s prstom, oklenilo se je ljudstvo in sicer tudi ogromna množica slovenskih kmetov tega shoda in shod je bil zares velikanski poraz a ne naše stranke, temveč prvaško farško dohtarske stranke. Radi pomanjkanja prostora hočemo poročati o tem važnem shodu samo najvažnejše in sicer le to, kar se je govorilo na shodu tičoč se kmetov, obrtnikov in delavcev. — Ob pol 10 uri predpoldan pozdravi g. Franc Girstmayer, sklicatelj shoda, vse navzoče. Ko je ta gospod nastopil, je bil pozdravljen od navzočih z živahnim ploskanjem in z živahnimi klici odobravanja. Nato se je izvolil za predsednika zborovanja g. deželni poslanec iz Slovenje Bistrice župan Stieger. Kot prvi je govoril g. Girstmayer. Ta govornik je naglašal, da je stanje v občeh v Avstriji za ljudstvo, posebno za kmete in delavce jako neugodno in to najbolj radi političnega hujskanja nekaternikov. Jasen dokaz za to, povdarja govornik, imeli smo ob času zadnjega deželnega zborovanja. Slovenski poslanci, kakor hofrat Ploj in Robič, nimajo niti pojma o tem, kako slabo se godi njihovim volilcem, posebno kmetom in delavcem, zato njim ni za delo, zato njim je za političen boj bolj, kakor za pomoč, ki bi se naj dovolila v deželnem ali državnem zboru. Do sedaj še deželni zbor štajerski ni občutil toliko o tem, ker so poslanci nemške narodnosti v deželnem zboru v večini in so ti, ne meneč se za narodnost vendar dosegli, da se je dovolilo za Spodnji Štajer skoraj blizu dva milijona kron za po trsni uši poškodovane vinogradnike. A v najnovejšem času začeli so slovenski deželni poslanci motiti delo deželnega zbora s svojo obstrukcijo, ki ni nič drugega, kakor politična hujskarija. V pesnički dolini poplavi Pesnica vsako leto tisoče in tisoče oralov travnikov, tako, da krma ni za rabo. Pred kakimi 20 leti bil je oral travnika v tej dolini vreden nad tisoč goldinarjev, danes ni vreden niti 250 gold. Ravno tako se godi v Halozah, kjer je bilo poškodovanih neštete